

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9206** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение № 220 от 08.07.2021 г., постановено по НАХД № 8044/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ 3629/19/03.01.2020 г. на Началника на 06 Районно управление /РУ/ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което за нарушение на чл.45, ал.2 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/ на Е. Г. И., ЕГН: [ЕГН] е наложено наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Е. Г. Г., чрез адв. Ч. П., в която се изразява становище за допуснати нарушения на материални и процесуалния закон. Касаторът оспорва извода на въззивния съд във връзка с приложение на чл. 45, ал. 2 от ЗЗДет, както и че описанието на извършеното нарушение отговаря на изискванията на закона. Излагат се доводи за нищожност на НП. Счита аз неправилен извода на СРС, че липсата на ЕГН не поражда съмнение в личността на свидетеля и актосъставителя. Моли за отмяна на въззивното решение и на потвърденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът - Е. Г. не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР- 06 Районно управление се представлява от юрк. П., която

оспорва касационната жалба на основания, посочени в представения по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 13.12.2019 г., около 22:20 ч. била извършена проверка на търговски обект - бистро „Наргиле Б. хоук“, находящ се в [населено място], [улица], с управител – Е. Г. И.. В заведението било установено непълнолетно лице - М. А. К., ЕГН [ЕГН], което било клиент, заедно с други, неустановени по делото лица.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 3629/13.12.2019г., като подвел констатираното нарушение под текста на чл.45, ал.2 ЗЗДет. Актът бил връчен на управителя на заведението Е. И.. Същата не се възползвала от възможността да представи писмено възражение в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им. Прието е, че от събраните в хода на административнонаказателното производство и в хода на съдебното следствие доказателства, може да се направи категоричен извод за това, че Е. Г. И. е осъществила от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд. При издаване наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на процесното НП са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Неоснователно е оплакването за нищожност на процесното НП. Материалната компетентност на наказващия орган се установява от наличната по преписката Заповед № 3-21015/02.12.2009 г. на Директора на СДВР.

По делото е безспорно установено нарушението по чл. 45, ал. 2 от ЗЗдет, изразяващо се в допускане на дете в управлявания от търговеца търговски обект след 22,00 ч., в нарушение на [чл. 8, ал. 3 и 4 от ЗЗД](#). За извършеното нарушение е наложена минималната по размер санкция. Нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗДет съдържа и диспозиция, и санкция, като препратката към разпоредбите на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 ЗЗДет е във връзка с изключващо отговорността обстоятелство - когато непълнолетното лице е придружавано от родител, настойник, попечител или друго лице, натоварено с полагането на грижи. В този смисъл и не би могла да бъде споделена тезата на жалбоподателя за ограничено право на защита.

Като е потвърдил наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил едно правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град-VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 220 от 08.07.2021 г., постановено по НАХД № 8044/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав.

ОСЪЖДА Е. Г. И., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

